

ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/ว ๕๖๓

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอ เทศบาลเมืองปัตตานี และเทศบาลเมืองตะลัน

พร้อมนี้ จังหวัดปัตตานีขอส่งเรื่อง ตอบข้อหารือการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนี้

๑. จังหวัดอุดรธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับสิทธิในการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุที่เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันได้หมดวาระแล้ว ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้เคยเป็นสมาชิกสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “ทุนเลี้ยงชีพ” หมายความว่า เงินที่สมาชิกรัฐสภามีสิทธิได้รับจากกองทุนเป็นรายเดือนเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ซึ่งจังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐอันมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้สูงอายุรายดังกล่าวได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพเป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดซึ่งหน่วยงานของรัฐจัดให้เป็นประจำรายเดือน จึงขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๑๒๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐

๒. จังหวัดนครราชสีมาขอหารือ กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องโทษจำคุกในเรือนจำ โดยในระหว่างที่ต้องโทษจำคุก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับภรรยาซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิ รับเงินประจำทุกเดือน จึงขอหารือว่ากรณีผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกดังกล่าวมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ และกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและได้รับสิ่งต่างๆ ในเรือนจำไม่ถือเป็นกรณีได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐอันจะทำให้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

๓. จังหวัดปัตตานี ได้มีหนังสือขอหารือความเห็นของจังหวัด กรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลูโบะยิไร ไม่รับลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้ร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และครูผู้สอนของโรงเรียนดรฺมฺมุสลิมวิทยา ซึ่งเป็นผู้มีเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ และกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อปรากฏว่า ผู้ร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และครูผู้สอนของโรงเรียนดรฺมฺมุสลิมวิทยา โดยโรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้โอนโรงเรียนให้แก่มูลนิธิเพื่อการศึกษาโรงเรียนดรฺมฺมุสลิมวิทยา มีรายได้จากเงินอุดหนุนรายบุคคลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๔

/ ถึงแม่โรงเรียน . . .

ถึงแม้โรงเรียนจะได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิที่ไม่แสวงหากำไรก็ไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด การที่ได้มีการอุดหนุนเงินให้โรงเรียนเป็นรายปีซึ่งรวมทั้งอุดหนุนสมทบเงินเดือนครูด้วยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ผู้ร้องได้รับค่าจ้างตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ร้องกับโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้รับเงินดังกล่าวโดยตรงจากรัฐ จึงไม่ถือว่าผู้ร้องเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดรายละเอียดได้จากเว็บไซต์สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดปัตตานี www.pattanilocal.go.th หัวข้อ “หนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติด้วย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔, ๐-๗๓๓๔-๙๕๑๙ ต่อ ๑๑๑

โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑

รับที่ 578
วันที่ 19 ม.ค. 2560
เวลา 10.13 น.

- ☐ ผ.บ.ท.
☐ กง.บ.ด.
☒ กง.สส.
☐ กง.กม.
☐ กง.กง.

ที่ มท ๐๘๑๐.๖ / ๖๑๒๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ตอบข้อหารือการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

ด้วยจังหวัดอุตรดิตถ์ได้ขอหารือเกี่ยวกับสิทธิในการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกรณีผู้สูงอายุที่เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันได้หมดวาระแล้ว ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา (๑) การจ่ายเงินทุนเลี้ยงชีพ ประกอบระเบียบคณะกรรมการกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “ทุนเลี้ยงชีพ” หมายความว่า เงินที่สมาชิกรัฐสภามีสิทธิได้รับจากกองทุนเป็นรายเดือนเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐอันมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้อง หรือไม่ อย่างไร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยพิจารณาข้อหารือแล้วมีความเห็นว่า หลักการและเหตุผลในการตราพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อตอบแทนคุณงามความดีและความเสียสละแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาซึ่งสมาชิกภาพได้สิ้นสุดลง สมควรให้มีกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาดังกล่าว โดยตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา ในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาและตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดให้กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินจำนวน ๗ ประเภท ซึ่งรวมทั้งเงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและเงินที่สมาชิกรัฐสภาส่งเข้ากองทุนในอัตราที่คณะกรรมการกำหนดประกอบกับตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่บริหารกองทุนตามระเบียบและมติของคณะกรรมการ และตามข้อ ๒๖ ของระเบียบคณะกรรมการกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา ว่าด้วยการบริหารค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การอนุมัติการเบิกจ่ายเงิน การจ่ายเงิน การจัดหาผลประโยชน์และการจ่ายเงินช่วยเหลือกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้สมาชิกรัฐสภาต้องส่งเงินเข้ากองทุนเป็นประจำทุกเดือน โดยการหักเงินประจำตำแหน่งในอัตราตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละห้าของเงินประจำตำแหน่งและตามข้อ ๒๗ ของระเบียบเดียวกันกำหนดให้เมื่อสมาชิกรัฐสภาผู้ได้สิ้นสุดสมาชิกภาพ ให้สมาชิกรัฐสภานั้นมีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพเป็นรายเดือน

/- ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์และอัตราตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ เมื่อพิจารณาจากกฎหมายและระเบียบดังกล่าวแล้วเห็นว่า กองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาโดยมีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บริหารกองทุน และกองทุนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือในการเลี้ยงชีพของผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการรับเงินบำนาญตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงิน เบี้ยยังชีพว่า จะต้องไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อย่างอื่นจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการและ ผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้สูงอายุรายดังกล่าวได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพ เป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๖ ถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือ สิทธิประโยชน์อื่นใดซึ่งหน่วยงานของรัฐจัดให้เป็นประจำรายเดือน จึงขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)

รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร ๐ ๙๐๐๐ - ๒๒๔๑ - ต่อ ๔๑๓๑ ๔๑๓๕,
โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓

☐ ผ.ช.ท.
☐ ก.จ.บด.
☒ ก.จ.ส.
☐ ก.จ.ก.
☐ ก.จ.ก.

สดจ. ปิดตานี
 853
 วันที่ - 1 ก.พ. 2560
 เวลา 10.47 น.

ที่ มท ๐๘๑๐.๖ / ว ๐๓๕๓

กระทรวงมหาดไทย
 ถนนอัษฎางค์ พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก
 เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยจังหวัดนครราชสีมาขอหารือ กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องโทษจำคุกในเรือนจำ โดยในระหว่างที่ต้องโทษจำคุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับภรรยาซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิรับเงินเป็นประจำทุกเดือน จึงขอหารือว่ากรณีผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกดังกล่าวมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขาภิบาล หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร ข้อ ๗๗ กำหนดให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่งๆ ให้ประกอบด้วย ข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ ดังกล่าวมิใช่สิ่งที่รัฐจัดให้มีขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้ผู้ต้องขังมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายหรือเป็นสิทธิประโยชน์แต่อย่างใด แต่เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง การกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังในเรือนจำถือเป็นพลเมืองของประเทศเช่นกัน จึงควรได้รับสิทธิต่างๆ เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น ผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและได้รับสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ ไม่ถือเป็นกรณีได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์ใดจากหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ ฐิตเจริญ)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

ที่ว่าการกลุ่มการคลังและงบประมาณและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
 โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

ที่มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓ ๕๘

เรื่อง ตอบข้อหาหรือการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

จังหวัดปัตตานีได้มีหนังสือขอหาหรือความเห็นของจังหวัด กรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลูโบะยิไม่รับลงทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้ร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และครูผู้สอนของโรงเรียนดรุณมุสลิมวิทยา ซึ่งเป็นผู้มีเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ เพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาว่า ความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาข้อหาหรือแล้วมีความเห็นว่า ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่กำหนดว่า “ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ” จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ผู้ร้องเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐเป็นประจำตามข้อ ๖ (๔) หรือไม่ เมื่อปรากฏว่า ผู้ร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และครูผู้สอนของโรงเรียนดรุณมุสลิมวิทยา โดยโรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้โอนโรงเรียนให้แก่มูลนิธิเพื่อการศึกษาโรงเรียนดรุณมุสลิมวิทยา มีรายได้จากเงินอุดหนุนรายบุคคลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงแม้โรงเรียนจะได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิที่ไม่แสวงหากำไรก็ไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด การที่ได้มีการอุดหนุนเงินให้โรงเรียนเป็นรายปีซึ่งรวมทั้งอุดหนุนสมทบเงินเดือนครูด้วยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ผู้ร้องได้รับค่าจ้างตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ร้องกับโรงเรียนเท่านั้น ไม่ได้รับเงินดังกล่าวโดยตรงจากรัฐ จึงไม่ถือว่าผู้ร้องเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐจึงไม่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย

/- หลักเกณฑ์การจ่าย...

หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสิทธิ์ จุฑาเจริญ)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

โทร. ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๕ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓ , ๔๑๓๔

- ☐ ผ.ช.ท.
☐ กง.บด.
☒ กง.สส.
☐ กง.กม.
☐ กง.กจ.

ที่ มท ๐๘๑๐.๖ / ว ๐๓๕๓

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอักษะภาคี พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยจังหวัดนครราชสีมาขอหารือ กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต้องโทษจำคุกในเรือนจำ โดยในระหว่างที่ต้องโทษจำคุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับภรรยาซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิรับเงินเป็นประจำทุกเดือน จึงขอหารือว่ากรณีผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกดังกล่าวมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขาภิบาล หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร ข้อ ๗๗ กำหนดให้จัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่งๆ ให้ประกอบด้วย ข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ ดังกล่าวมิใช่สิ่งที่รัฐจัดให้มีขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้ผู้ต้องขังมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายหรือเป็นสิทธิประโยชน์แต่อย่างใด แต่เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง การกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังในเรือนจำถือเป็นพลเมืองของประเทศเช่นกัน จึงควรได้รับสิทธิต่างๆ เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น ผู้สูงอายุที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและได้รับสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ ไม่ถือเป็นกรณีได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์ใดจากหน่วยงานของรัฐ อันจะทำให้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวัทธิพงษ์ จุลเจริญ)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

โทร ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓